

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J.**, bytom **Š.**, zastúpený **JUDr. V.**, advokátkou so sídlom **H.**, proti odporcovi: **H.**, **a. s.**, so sídlom **M.**, za účasti vedľajšieho účastníka: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, so sídlom **Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava**, o náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, o návrhu Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave v spore o právomoc, takto

r o z h o d o l :

Prejednanie a rozhodnutie veci v časti nárokov vzniknutých za obdobie do 31. decembra 2003 **p a t r í** do právomoci **Okresného súdu Prievidza**.

O d ô v o d n e n i e

Sociálna poisťovňa doručila dňa 11. decembra 2008 na Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na rozhodnutie sporu o právomoc podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pretože nesúhlasila s rozhodnutím Okresného súdu Prievidza z 28. júna 2004 č. k. 4C 18/2004-18, ktorým súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku právomoci a rozhodol o postúpení veci Ústrediu Sociálnej poisťovne Bratislava z dôvodu, že rozhodovanie o úrazovej rente po 1. januári 2004 patrí do právomoci Sociálnej poisťovne.

Sociálna poisťovňa v návrhu poukázala na spoločné stanovisko občianskoprávneho a správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k niektorým otázkam právomoci súdu na rozhodovanie o odškodňovaní pracovných úrazov a chorôb z povolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný rozhodovať o kompetenčných sporoch podľa § 8a OSP po oboznámení sa s vecou dospel k záveru, že zastavenie súdneho konania v časti nárokov vzniknutých do 31. decembra 2003 a postúpenie veci na konanie Sociálnej poisťovni, nemá oporu v zákone.

Návrhom na začatie konania zo dňa 4. februára 2004 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal náhrady straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti podľa § 201 Zákonníka práce od 1. februára 2003 do 31. januára 2004 spolu v sume

63 893,--Sk a náhrady straty na zárobku od mesiaca február 2004 do budúcnosti mesačne v sume 8 395,--Sk až do zmeny pomerov na strane navrhovateľa.

Okresný súd v Prievidzi uznesením z 28. júna 2004 č. k. 4C 18/2004-18 podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil konanie z dôvodu nedostatku právomoci a rozhodol o postúpení veci ohľadom úrazovej renty Ústrediu Sociálnej poisťovne Bratislava s odôvodnením, že podľa ustanovenia § 272 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v konaniach o náhrade za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a o náhrade za stratu na dôchodku, ktoré neboli právoplatne skončené do 31. decembra 2003, sa po tomto dni rozhodne za obdobie do 31. decembra 2003 podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a za obdobie po 31. decembri 2003 ako o úrazovej rente podľa tohto zákona. To platí aj o tých náhradách, na ktoré vznikol nárok pred 1. januárom 2004 a žiadosť o ich priznanie a vyplácanie bola podaná po 31. decembri 2003. Na základe uvedeného mal okresný súd za to, že rozhodovanie o úrazovej rente po 1. januári 2004 patrí do právomoci Ústrediu Sociálnej poisťovne Bratislava.

Sociálna poisťovňa po postúpení veci namietala správnosť záverov okresného súdu pokiaľ jej boli postúpené na konanie nároky vzniknuté do 31. decembra 2003 ako orgánu príslušnému o nich rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky námietky uplatnené Sociálnou poisťovňou považoval za opodstatnené.

Podľa stanoviska občianskoprávného a správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejneného pod č. 27 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2006, rozhodovanie o nárokoch na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity, o náhrade za stratu na dôchodku a o náhrade nákladov na výživu pozostalých, vzniknutých z pracovných úrazov alebo chorôb z povolania do 31. decembra 2003, patrí do právomoci súdu, aj keď nároky boli uplatnené po účinnosti zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Zo stanoviska vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadol na úpravu vykonanú zákonom č. 461/2003 Z. z., ktorého ustanovením § 294 bod 27 boli zrušené ustanovenia § 198 ods. 1 písm. a/ - c/, §§ 199 až 213 zák. č. 311/2001 Z. z., pričom z nich vyplývajúcim nárokom od 1. januára 2004 zodpovedajú nároky podľa § 85 a nasl., § 88 a nasl., § 92 a nasl. zák. č. 461/2003 Z. z. a že na konanie v týchto veciach ako veciach dávkových podľa § 172 ods. 3 písm. a/ od účinnosti zákona sú v zmysle § 177 tohto zákona príslušné organizačné zložky Sociálnej poisťovne.

Ustanovením § 272 ods. 5 a 6 zákon č. 461/2003 Z. z. však z právomoci Sociálnej poisťovne vyňal rozhodovanie o nárokoch za obdobie do 31. decembra 2003 (a to nielen právoplatne neskončených, ale aj uplatnených po 31. decembri 2003), tým, že určil, že sa o nich rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, pričom žiaden zákon neustanovil, že o týchto

nárokoch má konať Sociálna poisťovňa. V takýchto prípadoch preto konanie začaté na súde musí dokončiť súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom návrhu preto rozhodol tak, že prejednanie a rozhodnutie veci patrí do právomoci Okresného súdu v Prievidzi.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 29. januára 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth